

що потрібно звернути увагу органам державної, які реалізують політику у сфері інформаційної безпеки та компаніям, які відповідальні за збереження конфіденційності персональних даних.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний Кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#n1145>
2. Харитонов Є.О. Цивільне право. URL: <https://ukrtextbook.com/civilne-pravo-ukra%D1%97ni-xaritonov-ye-o/civilne-pravo-ukra%D1%97ni-xaritonov-ye-o-9-samozaxist-civilnix-prav-ta-interesiv.html>
3. Берназ-Лукавецька О.М. Особливості захисту персональних даних у соціальній мережі. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/12441>
4. Digital self-defense. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Digital_self-defense
5. Telegram становиться следующим Dark Web из-за активности, которая была обнародована. URL: <https://cpamafia.top/news/telegram-stanovitsya-sleduyushhim-dark-web-iz-za-aktivnosti-kotoraya-byla-obnarodovana/>

Котенко Олена Миколаївна,
аспірантка кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В ОСВІТНІЙ ГАЛУЗІ

Коронавірусна інфекція вже здійснила безпрецедентний вплив на різні сфери життєдіяльності людини. В тому числі і на її сучасний технологічний устрій.

Актуальність проблематики інформаційної безпеки в освітній галузі обумовлена, головним чином, карантинними заходами, які починаючи з березня 2020 року періодично встановлюються в Україні.

Постанова Кабінету Міністрів України «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID – 19» від 11.03.2020 №211 передбачила заборону відвідування закладів освіти всіма учасниками освітнього процесу. Це призвело до зміни усталених режимів безпечного і стійкого функціонування освітніх закладів різного типу (від позашкільних до вищих) і їх перехід на дистанційну форму навчання з використанням інформаційно-цифрових технологій.

Цифровізація освітнього процесу та робота з технологіями дистанційного навчання тісно пов'язані з безпекою роботи.

Серед основних інформаційних об'єктів, котрі потребують захисту можна виділити:

- навчальні матеріали, які створені авторами навчальних матеріалів та розміщені в мережі;
- матеріали які створюються колективно учасниками навчального процесу;
- персональні дані учасників освітнього процесу;
- результати педагогічної діагностики та моніторингу навчальних досягнень тощо.

Інформаційна загроза відносно навчальних матеріалів та інших даних, які розміщуються в мережі, не відрізняються від подібних загроз в будь-якій інформаційній системі. Це можуть бути випадкові загрози, які пов'язані з помилками розробників програми чи користувачів, технічними проблемами засобів, які використовуються та ін. Навмисне порушення інформації, несанкціонований доступ до неї, пошкодження системи не характерне для освітніх систем. Але інколи прояви вандалізму зустрічаються і відповідні механізми мають бути передбачені в системі захисту.

Якщо мова йтиме про колективні матеріали, які створюються учасниками навчального процесу то необхідно враховувати поряд з традиційними загрозами ще й помилки користувачів. Як науково-педагогічні працівники, так і учні/студенти на сьогодні є недостатньо підготовленими до самоаналізу якості власних інформаційних продуктів. А продукт з певною кількістю помилок є загрозою для інших учасників навчального процесу. Ніякі технічні засоби не можуть знизити вказану інформаційну загрозу. Її подолання можливе через реалізацію комплексу організаційних, навчальних та виховних заходів.

Ще однією проблемою, з якою може зіткнутися кожен учасник освітнього процесу при використанні технологій дистанційного навчання, є використання та обробка персональних даних. Проблема безпеки персональних даних значною мірою визначається рівнем відкритості таких даних та морально-етичними поглядами в конкретному соціальному середовищі.

В Україні відсутня чітко визначена нормативна база, яка регулює безпеку роботи учасників освітнього процесу в мережі інтернет при дистанційному навчанні. В тому числі безпеку роботи з персональними даними.

Основним нормативно-правовим актом з питання захисту персональних даних в нашій країні є Закон України «Про захист персональних даних» і саме його потрібно брати за основу для роботи з персональними даними та для їх захисту.

В листі Міністерства освіти і науки України від 02.11.2020 №1/9-609 «Про організацію дистанційного навчання» зазначено, що всі учасники освітнього процесу мають дотримуватися вимог щодо захисту персональних даних учасників освітнього процесу в електронному освітньому середовищі.

Використання інформаційно-цифрових технологій та мережі інтернет на сьогодні є невід'ємною складовою освітнього процесу. Безпека при такому навчанні має базуватися на власній компетентності, досвіді безпечної роботи і підтримки тих, хто організовує навчальний процес.

Для безпечного здійснення дистанційного навчання необхідно використовувати мережу офіційних інтернет-провайдерів, а також використовувати програмне забезпечення для фільтрації і моніторингу безпеки оснащення.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про внесення змін до деяких Законів України за результатами парламентських слухань «Проблеми інформаційної діяльності, свободи слова, дотримання законності та стан інформаційної безпеки України»: Закон України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2860-14>
2. Про захист персональних даних: Закон України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2297-17>

***Карташов Денис Володимирович,**
аспірант кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДО ПИТАННЯ ПРО АКТУАЛІЗАЦІЮ ДОСЛІДЖЕННЯ ДОГОВОРУ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ОХОРОНИ

Безпека є одним із найважливіших факторів сталого розвитку суспільства. Високий рівень злочинності залишається однією з головних загроз для безпеки майна особи та самого громадянина. На це вказують статистичні дані. Важливим в даному контексті є не лише якісна робота правоохоронних органів (яка залежить, в тому числі, від обмеженості державного бюджету, недовіри громадян, корупції, перевантаженості роботою тощо), використання інститутів громадянського суспільства, а й застосування приватно-правових засобів захисту себе та свого майна від злочинних посягань. Дієвим засобом захисту тут може стати укладення договору з послуг охорони майна особи, а також персональної охорони фізичної особи.